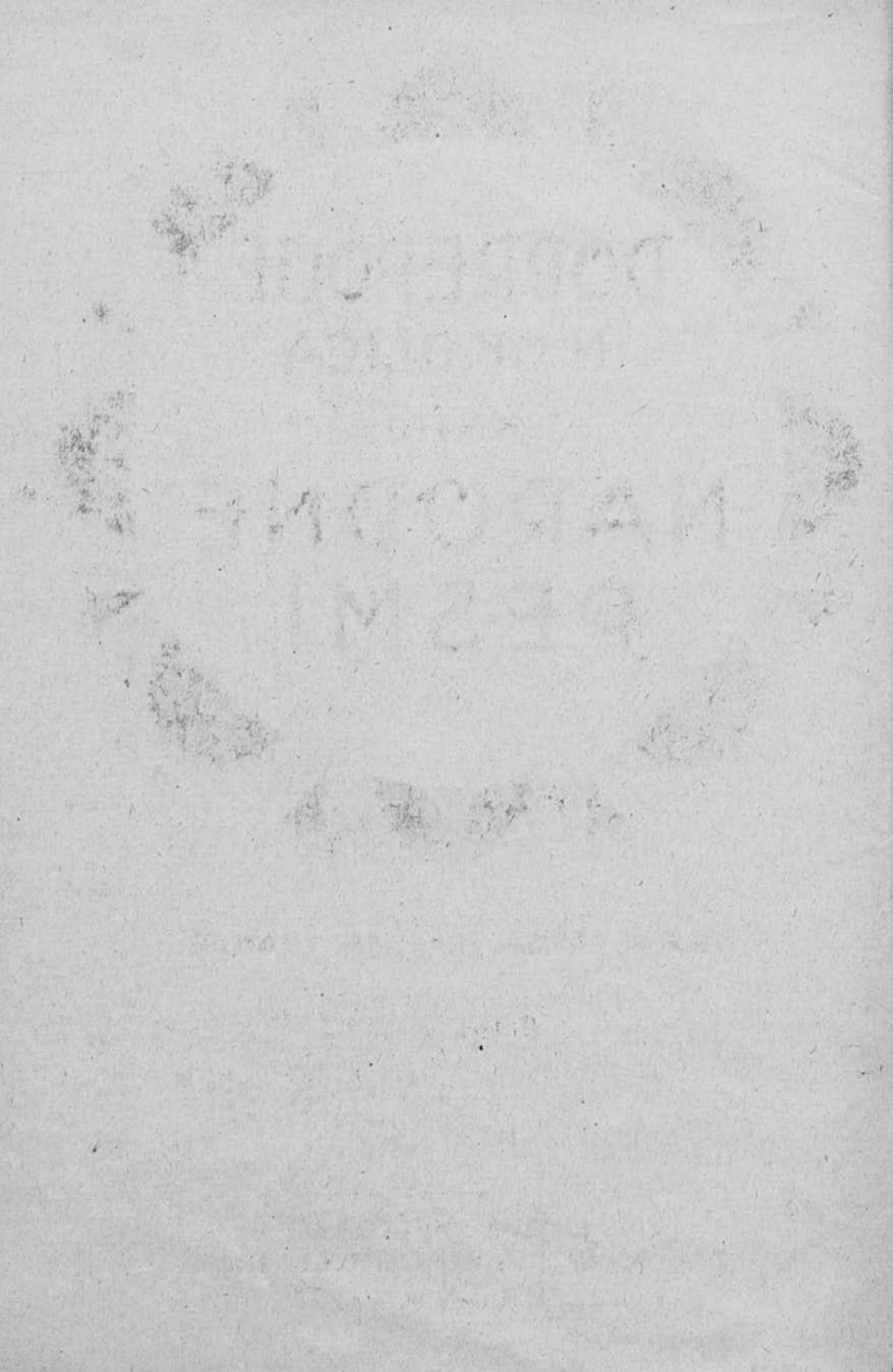

DOBREPOLJE
IN OKOLICA
1. KNJIGA
NARODNE
PESMI

NAPEVE ZAPISAL FRANČIŠEK KRAMAR

ZALOŽILO IN IZDALO
DOBRODELNO DRUŠTVO VARSTVO V LJUBLJANI
LJUBLJANA 1933

DOBREPOLJE
IN OKOLICA
1. KNJIGA
NARODNE
PESMI

NAPEVE ZAPISAL FRANČIŠEK KRAMAR

CENA 10 DIN
PO PÓSTI 11 DIN.

ZALOŽILO IN IZDALO
DOBRODELNO DRUŠTVO VARSTVO V LJUBLJANI
LJUBLJANA 1933

100-22241/1951

Predgovor

Naš popis obsega sedanji občini Dobrépolje in Velike Lašče ter prejšnjo občino Lipljenje ali župnije: Dobrépolje, Velike Lašče, Sv. Gregor in Struge, dalje Škocijan, Rob in Turjak. Vsi ti kraji tvorijo zase neko celoto v narodopisnem, zemljepisnem in zgodovinskem oziru. Sege, navade, narečje itd. je v vsem tem okolišču isto. Ves ta okraj ima skupno zgodovino, tako da je težko ločiti popis ene župnije od druge. Iz nekdanje širne dobropoljske župnije so nastale samostojne župnije: Struge, Velike Lašče in Sv. Gregor, iz škocijanske pa Rob in Turjak. Dobrépolje so bile nekdanj najvažnejša župnija tega okolišja, nekaj časa so bile tudi sedež dekanije. Gospodstva: Turjak, Čušperk in Oržnek so imela v tem okolišču svoje podložnike, njih zgodovina je med seboj prepletena. Tudi zemljepisno je ves omenjeni okraj večalimani ena celota.

Vse delo bo obsegalo že-le knjige: I. narodne pesmi, II. zemljepis, III. zgodovina, IV. narodopis, V. opis umetnin Dobrépolj in okolice. Snov je po večini že zbrana. Nekatere knjige bodo imele po več zvezkov, n. pr. I. knjiga: Narodne pesmi bodo trije zvezki.

Podpisani sem med ljubljenstvom v dobropoljski dolini zbiral besedilo narodnih pesmi, nato sem leta 1932. povabil Franciška Kramarja, organizator in znanega nabiratelja narodnih pesmi, da je napisal napeve. Napisal pa je nekatere pesmi tudi besedilo. Bil je že zadnji čas, da smo rešili te

pesni s starimi napjevi, ker so nekateri čistih starih ljudi, ki so jih peli, že umrli, a drugi so že po večini v visoki starosti, mladina jih pa več ne pozna in ne poje. Ali bi ne bilo škoda, ko bi šle te stare pesni s starimi ljudmi v grob? Naj ožive te pesni! Lepe so, poštene so, zrcalo naroda so, naj gredo med narod, ker so izšle iz njega!

Končno zalivala prof. Marku Rajuku, ki je vse pregledal, marsikaj popravil in strokovnjaško uredil.

Knjigo je založilo in izdalo Dobrodelno društvo Varstvo.

Naj bi knjiga našla mnogo odjemalcev, da se plačajo tiskarski in drugi stroški in še kaj ostane v dobrodelne svrhe.

Dobrépolje, 15. novembra 1933.

Markun Anton.

I. CERKVENE.

5.

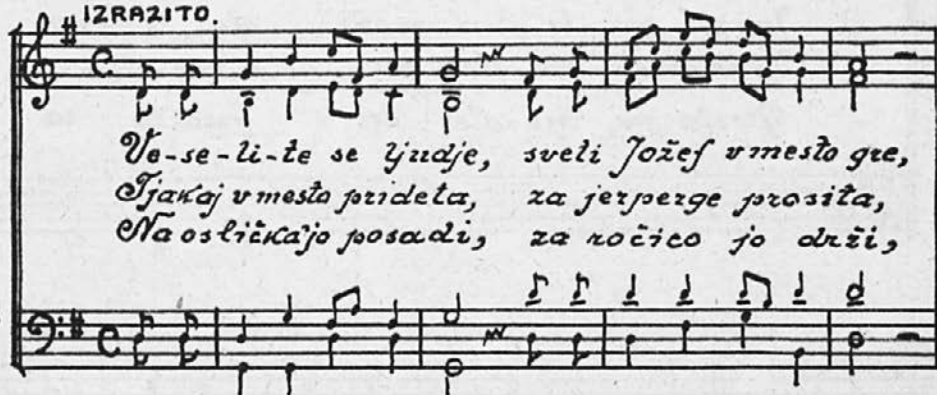
BOŽIČNE.

1.

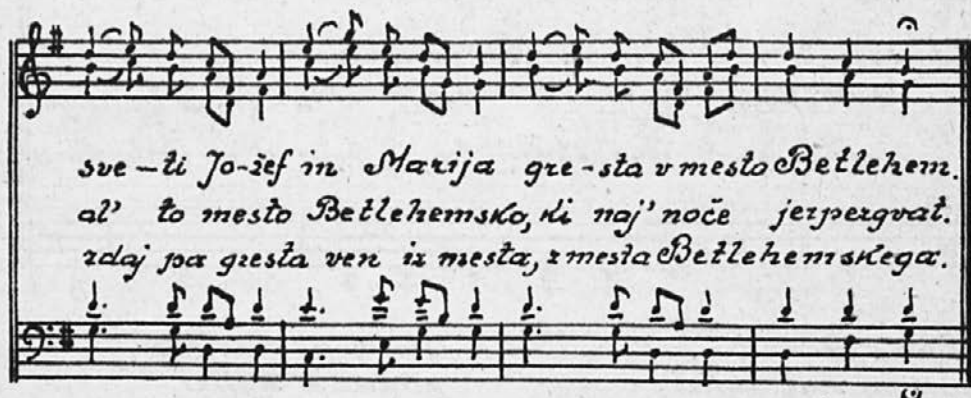
IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH

IZRAZITO.

Mesani zbor.

Ve-se-li-te se ljudje, sveli Jožef v mesto gre,
 Tjakaj v mesto pridela, za jerperge prosita,
 Na oslička jo posadi, za nočico jo drži,

sve-li Jožef in Marija gre-sta v mesto Betlehem.
 al' to mesto Betlehemsko, ki naj' noče jerpergvat.
 zdaj pa gresla ven iz mesta, z mesta Betlehemskega.

Ven iz mesta pridela,
 eno štalco vidila,
 tam na gmajci v revni štalci,
 izjer notri prav mizlo je.

Sveli Jožef govori:
 bašja štalca mizla si!
 Kako bova predivala,
 izjer tak' štalca mizla si!

Sveli Jožef govori:
 za večerjo ljud' nič ni!
 Al' Marija ga potrošila:
 saj večerje žreba ni!

Pela Ana Kralj.

IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

LJUBKO.

Priglas. žen. zbor.

Jo-žef pri-le-žen mož, star i - no
 Vjndovsko me-ste - ce v me-ste - ce
 Gresa po me-ste - cu prosita za

sve - ti mož cimperman znan povsod zloj gre na poš.
 Bežlehem rajžala Jožef, Ma-ri-ja tnd' s njim,
 jerperge; prosita tu in tam, k' ne vesla kam.

U hiše ju nočjo vzel,
 tudi ne vrat odpret',
 tok da se tavienkral
 vsmilil Bogu.

Ura je polnoči,
 Bog se na svet rodi,
 zemlje, nebes Gospod,
 Gde vseh s' roč.

* Uvodilni glas v 2. sopranu.

Gresa po gmajnici,
 pridela k štalici,
 notri pa gresa
 vesela oba.

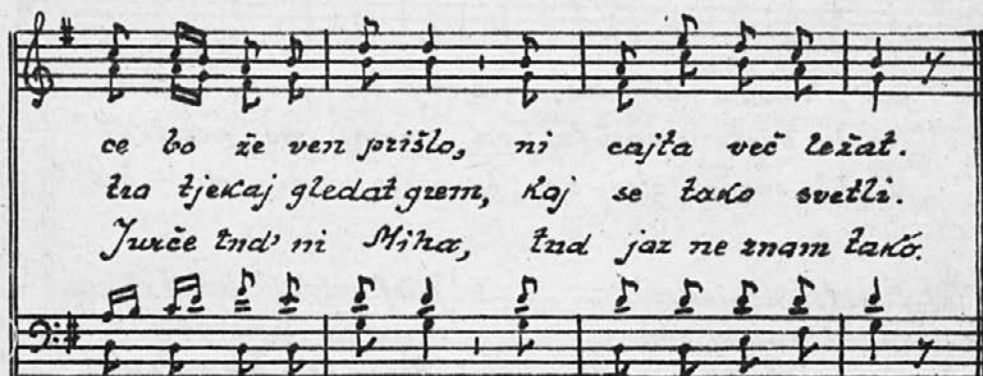
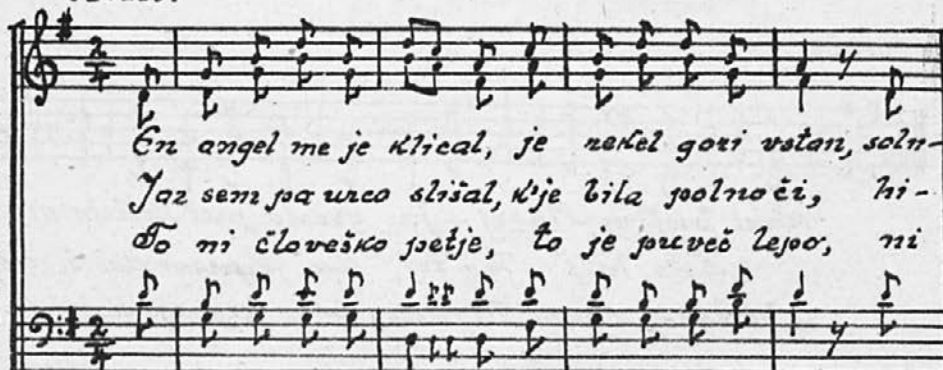
Gori nad štalico
 angelei pojejo,
 „Glorija, gloriya!“
 vsi pojejo.

Pela Ana Kralj.

IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

VESELO.

Mešani zbor.

To so tisti angelci,
 k' tako lepo pojo,
 k' temn mlad'mu Detelju
 čast, hvalo dajejo.

Le dajmo Mu kaj ofrat,
 pa gremo biž naprej,
 saj Jurče bo že prišel,
 saj dobro za foot vej.

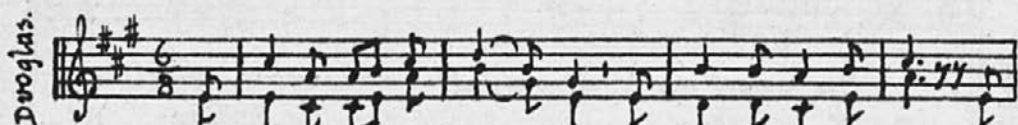
Al' kôga Mu bom ofral,
 k' sem vbožen revež sam,
 'no jagnje 'mam, če tēga dam,
 pa pojdem petlet sam.

Imel sem par golobčkov,
 še tiste sem prodal,
 to jagnje bom pa nesel,
 za ofer ga bom dal.

Sola Ana Kralj.

IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

DONEČE

Svež Jožef in Ma-ri-ja gresla prot Betlehem, na
 „Hliti, hliti Jo-žef, da jerpERGE dobiš, da
 „Le čakaj, čakaj Dvi-ca, bom jerpERGE dobil, pri

poč' jih noč o-bi-de, naprej ne vesta kam.
 mene v ležem kaj-žu od zunan' ne pustiš!"
 žlahiti svojga strica bom jerpERGE do-bil!"

Jožef nožri pogleda,
 vsi kmal' zavpijejo:
 „Jaz imam streho le za te,
 k' mi kaj sknpiš dade!"

„Le vunkaj polepuka!
 spel vsi zavpijejo,
 k' nema da b' kupoil kuka!"
 Vunkaj ga spalejo.

„Oh, kaj bo kaj bo, Dvica,
 jerpERG nisem dobil!
 Od žlahite svojga strica
 sem vunkaj spalen bil!"

Jožef nadalje prosi
 samo za jerpERGE:
 „Bomo brez vse večerje,
 da b'ble le jerpERGE!"

Jožef k Mariji pride,
 ves je bil žalosten,
 „Oh, kaj bo kaj bo, Dvica,
 jerpERG nisem dobil!"

Sta šla kē po gmajnei
 v leseno štalico,
 kamor so pastirci,
 živinco ugonjali.

Marija je rodila
to Dože Jezusa
in ga položila
med Kroško žrnico.

Uštalci je bila žrinca
ta volcek in osel,
da to Deže v jaslilih
sè sapo grejeta.

9

O zdaj ga pa prosimo
Marijo, Jožefa,
da bi nam sprosila
nebeške jerpere!

Jela Ana Gm.

5.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

VESELJ.

Mešani zbor.

Prešla je noč, prišel je dan, kdo b'se ne veselil kristjan! Kdo
On je tak pomizen bil, da se je v štalci rodil,
Na križn visi rozpet, Grešnik, pripravljen te objet! Ue
O preljubi sveži križ, pri Njem gnado zadobiš! To

se je nam Jezus rodil v tem cajt božičnemu, u mestu Bellehern.
črpel je v boštvo in mraz, vse je storil za nas.
zgrajaj se, Njemn podej, potrešla te vselej.
je najvišji naš pašon cele fare Dobrepoljske, Struške in Laške!

Jela Marija Babič.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

Mesani zbor.

Ljub' Jerušček zdiše, Ker burja vanj piše, svet Jožef luč
 O pojd' mo vsi kmali tje k Jeruščku k štali, da bi Mlačost
 Recimo: Ma-ri-ja, o prid' skampanijo in Tvojim De-

i-še, res dobil je ni. Ma-ri-ja mu poje: „O
 doli, k trepeče za nas! Ma-ri-ja se joka zavoč
 letom, tud z Jožefom zdaj! Mi čmo pa o stači, kjer je

Dele ti moje, s'zojpuslil v ne-be-sih veselje svoje!
 vbozga ožroka, Ker Kovčica nima, da b' d'jalaga čez.
 Jezus in Mati, svet' Jožef pa doj nom priti v svet raj!

(^m) Jela Marija Dabič

* Ta pesem se nahaja tudi v stari zbirki Jožefa Ambrožiča, nekdanje-
 ga dobrepoljskega „šolmaštra“, spisane 1775 leta. Tam obsega ..
 11 kitic in je drugačen naprev. Začenja se: V tem svežim večeri *
 je vesel vsakterij i. t. d. [glej „Cerkveni Glasbenik“ 1923. l. st 85!]

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

VESELO.

Mešani zbor.

Tam v štalici na slamici en' Delece le-ži, le
 Le tičike poslušajo. Kak' angela' pojejo, po-
 srečna rečna posteljca, o srečne jaslce! ☉

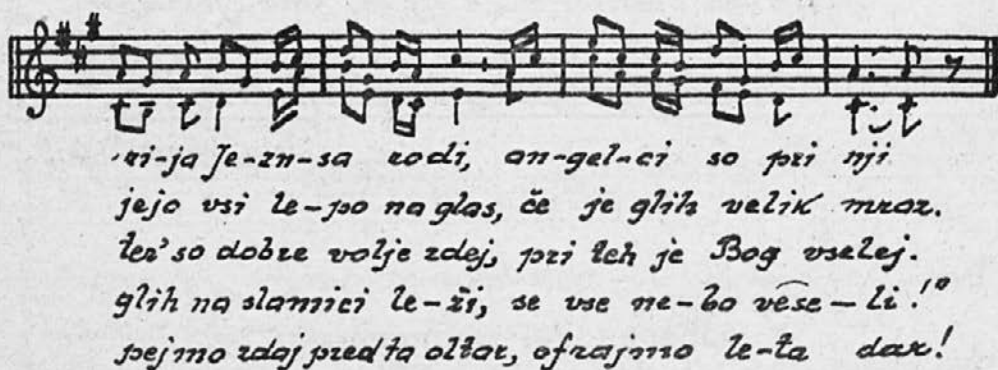
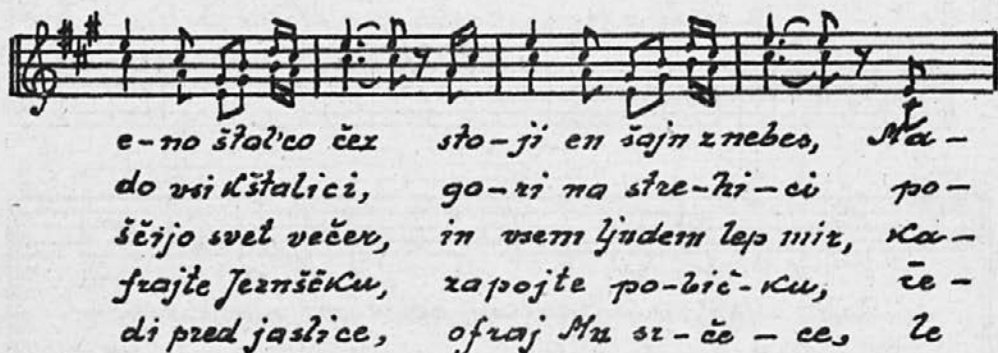
hitro vstan', ne bod' zaspan, priščekni moj Kristijan!
 jo lepu na čast Boga odprl' je svet ne-bu.
 srečni ljud' pastirski vi, k' ste bli tam z Jezusom!
 Pela Marija Babič

8.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

ZMerno.

Gor' gori sprebudite se, ker polnoči je zdej, pri
 Pastirc' ovčice pasejo, ne vejo, kaj je to, ker
 V luštu gori nad štalico je slišat' prav lepu, ker
 Ta angel je pastirjem djal, ki pasejo živinico: „Jaz
 ☉ človek, ki z menoj nocoj prav razvesel' se zdej, ker

Pela Marija Rabič.

*
 Ta pesem se nahaja tudi v stari zbirki Jožefa Ambrožiča,
 spisani 1775 leta.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

KREPKO.

gričlasi ženski zbor.

Ni - kar ne dæ - maj - te, zvesto po - slu -
 So pasli pa - štir - ji, tam trije, tam
 Se naglo za - blis - ica, daš megla ni
 En potok bli - ša - ve se vde - re z vi -

šajte: na judovski zemlji se čudo go - di.
 štirji, so čuli pri čredi o - kol' polno - či.
 nizka, na - to se ne - be - sa ši - ro - ko odpro.
 šave, in zdajci na v'oknih angelci po - jo.

Pastirji vstanite,
 in se predramite,
 veliko veselje,
 oznanim zdaj vam!

Nočoj ste dobili,
 kar ste si vošili,
 Mesija je rojen
 in Bog je zdaj z vami!

Pri Betlehemu mesti
 in kmalu pri cesti,
 že v štalci na slamei
 'no Dele leži.

Ta Dele častito,
 v plenice povito
 je v jaslice djano,
 ročice moli.

Isla Ivana Prijatelj.

UODICE PRI DOBREPOLJAH.

ŽIVO

Nocoj ne morem spati ne vem sam, kaj je to, bom moral hitro
 Le hitro vsta - ni-mo, hitro pojmo naprej in kmalu boš ti
 Le kol' je ura bi-la, polno-či je že preč, jaz menim, da se
 Klaj imate vi fantje med sabo za'n špetin? Le hitro, kaj je

vstati, pogledat' kaj je to! O kaj je tebi bratec moj, da
 vi-del, kaj se le tam godi. Klako, glej, se močno svetli, jaz
 sanja, da vsloči kaj se ni! Gori poglej, okno odpri, prot
 vstati, ne več zaspat nocoj! Le hitro jih pokliči-mo, da

ne moreš zaspat nocoj, da mi ne daš pokoja, pri miru počivat'
 menim, da nebo ga-ri in čudo preveliko zagvisno se godi.
 Betlehemu se ozri, boš videl, kaj pastirci z veseljem vkrig, gredo
 z nami naprej pojdejo, nam bodo pol kazali, da kam ne rajdemo.

Med volom ino oslom
 eno Dete leži;
 en star mož ino žena
 pa tam zraven kleči
 kaj pravite vi, kaj je to,
 kaj bi to mlado Dete blo?
 Jaz menim in prav zares,
 da Jezus je z nebes!

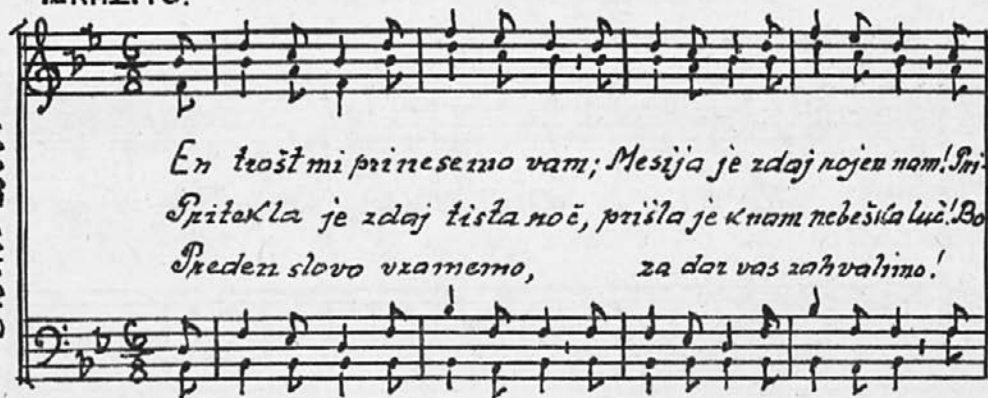
Kaj hočmo fantje stiti?
 Castiti prav Boga,
 dol mormo poklekniči,
 prositi Jezusa:
 O Jezus ti nam gnado daj,
 da pridemo u sveči raj,
 se s žabo veseliti
 u nebesih vekornaj!

Pela Neža Nuič.

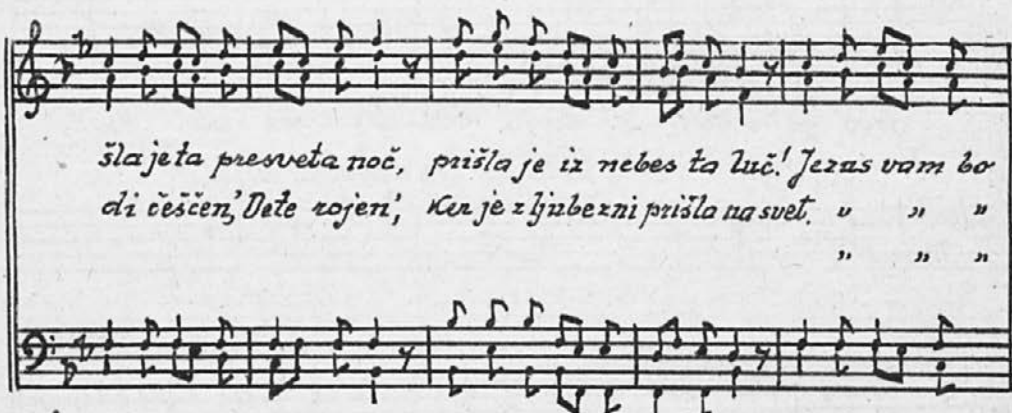
BOŽIČNA KOLEDNIŠKA PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

IZRAZITO.

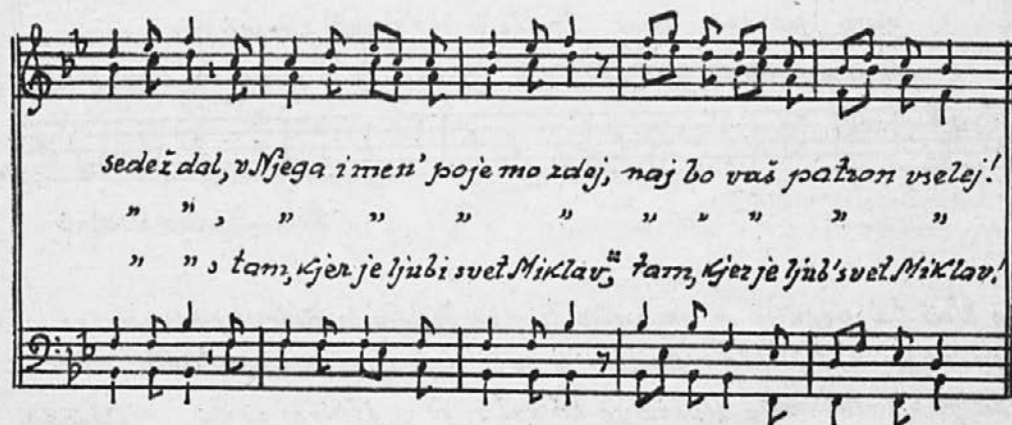
Moški zbor.

En trošt mi prinesemo vam; Mesija je zdaj rojen nam! Pri-
 štekla je zdaj tišla noč, prišla je k nam nebeška luč! Bo-
 Preden slovo vzamemo, za dar vas zahvalimo!

šla je ta presveta noč, prišla je iz nebes ta luč! Jezus vam bo
 di česčen' Vate rojen', Ker je z ljubezni prišla na svet. " " "
 " " "

sedež dal, vskega imen' poje mo zdaj, naj bo vaš pažron vselej!
 " " " " " " " " " "
 " " tam, kjer je ljubi svet Miklav', tam, kjer je ljub' svet Miklav'!

* Sveti Miklavž (Mikolaj) je pažron
 podružnice cerkve v Podgori.

Izela Marija Babič.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

KREPKO.

Sop. alt.

NOVOLETNA. VIDEM-DOBREPOLJE.

Z OBČUTKOM.

Mešani zbor.

Vra-ka-li smo novo leto, ker nam bude laico
 Nje so, nje so pa zdaj ani, k' so bli vlani in med
 Zda se pa okol' ozrimo, saj jih vidli več je

šleto, tristo petin šestdeset dni smo že bliže večnosti.
 nam, vlani na današnji dan v temni božjem templu.
 bomo, ker so šli stega sveža, dal so Bogu rajtengo.

Šteni so lepo živeli,
 velik lon so že prejeli:
 z Jagnježami se vesele,
 večne lone vživajo.

Štek' krivično so živeli,
 ind' omi so lon prejeli:
 strašno so obsajeni,
 na večno so zavrženi.

Pela Marija Novak.

14.

ŽALOSTNI ROŽNI VENEC. PONIKVE FRI DOBREPOLJAH.

ZMerno.

Mišani zbor.

Tri rožice so zbrane za verne Krist-
 Ves svet se je tresel, k'je Jezus križ

jane, je kran-cel spleten, Ma-ri-ji posvečen.
 nesel, tak vsmiljen je bil, krvav je pol poliv.*

Pela Roza Francelj.

*Pesem se poje toliko časa, da se izpoje ves rožni venec:

... Krvavo bičan bil,
 ... je z tujem kranom bil,
 ... za nas je nesel križ,
 ... za nas je križan bil.

JEZUS NA KRIŽU.

IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

ZMERNO.

Mišani zbor.

Jezus nas je tako ljubil, da je prišel na ta svet,
 Jezus je na križu visel ene cele ure tri,
 Svojo Mater je izročil ljub'mu svet'mu Janezu,

na ta svet nas odre - ši - ti, da bi po - gužljen ne bli.
 drugiga ni nič spregovoril, kakor sedem besedi.
 svojo dušo priporočil. gor O - čet' nebeškemu.

Pela Ana Kralj.

Marija je pod križem stala,
 žalostna, objokana:
 „Moj Sin, stopi doli s križa,
 da t' bom poť obrisola.

Judje so Mariji rekli:
 „Žena ti nespametna!
 Kak' bo tvoj Sin stopil doli,
 ki je že na pol mrtu? "

Jezus je Judom odgovoril:
 „Judje vi nevsiljeni!
 Če ste gluh truplo vmorili,
 saj duša večno živi! "

Vi pa boste enkrat vmrli,
 pa ne boste več živi;
 večni ogenj bo vas pekel
 do mozganov in kosti! "

JEZUSOVO TRPLJENJE. IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

OTOŽNO.

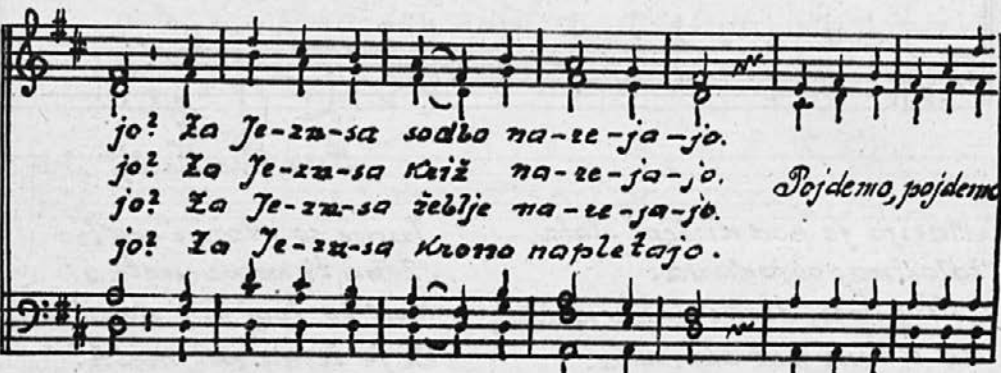
Mešani zbor.

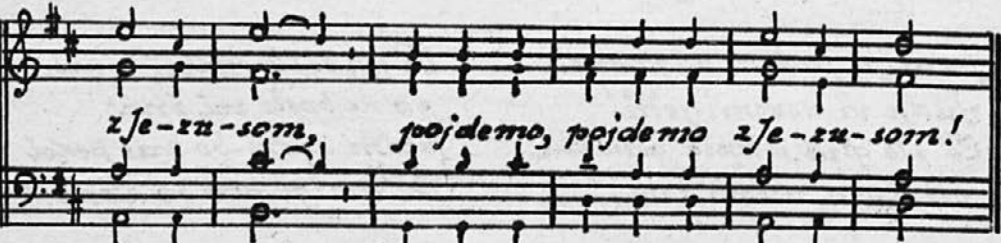
So ce-lem mestu vse ljudno spi, somo pri Pi-
somo še pri
samo pri Ko-
samo pri kro-

la-žu-žu luč go-ri. Kaj pa pri Pi-la-žu-žu de-la-
tišlerju luč go-ri. Kaj pa še pri tišlerju de-la-
vaču še luč go-ri. Kaj pa pri Kova-ču de-la-
narjih še luč go-ri. Kaj pa pri Kona-rijih de-la-

jo? Za Je-zu-sa sodbo na-re-ja-jo. Pojdemo, pojdemo
jo? Za Je-zu-sa križ na-re-ja-jo.
jo? Za Je-zu-sa želje na-re-ja-jo.
jo? Za Je-zu-sa krono naple-tajo.

z Je-zu-som, pojdemo, pojdemo z Je-zu-som!

Pela Ana Grim.

JEZUS NA KRIŽU. ZDENSKA VAS PRI DOBREPOLJAH.

2 OBČUTKOM.

Mešani zbor.

Je-zus na kri-žu vi-si, Ma-ri-ja pod

kri-žem kle-či, mi-lo ga gle-da,

to-či sol-zé, k'o-ma Jezus pri-bi-že ro-ke.

Pela Marija Novak.

* Litanijski odpev v poslu.

18.

SV. ŠTEFAN, PRVI MUČENEC. IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

MIRNO.

26. DECEMBRA.

Mišani zbor.

Danes vam čem zlasti vam ljubim Kristja-
Vsaki jud je menil, da truplo tist' ve-
Po-člej Kristjani na tihem pride-

nom, ho-čem povedat' vča-oi od svetga Štefa-
ier, do ga bude snedla sveta diuja
jo. ven kraj ne-zna-ni ga v grob zakopje-

na. judje so ga ubi-li, in s kamujem vmo-
zver. En mašnik prav brumen pono — čí se
jo. Osemdelež kma-li so zra-ven po-

(u)

ni - li, du - ša je šla precej v ne - bo,
spomni, Bog mu je tako pamet dal,
sta - li, so šli vsi na liham preč,

(v)

Kje je o - sta - lo že - lo?
da m'je svojo hi - šo dal.
zanj ne ve no - beden več.

Pela Ana Kralj.

To truplo je ležalo,
še v grob' črez tristo let,
K' ni blo še kristoljanov,
o še veliko pred.
Potlej je postavljen
za škofa svet' Janex
v mesta tam Jeruzalemu,
tam je blo oznanjeno.

Zdaj ga pa vzemimo
za našga patrona zdej,
k' njemu pritecimo
v naših revah vselej!
Sveti Štefan ljubi,
prosimo te ljudi,
da bomo s t'abo vekomaj
gledali Boga vselej!

*z Ta pesem se nahaja tudi v pesmarici tedanjega
dobrepoljskega organista Jožeta Ambrožiča, ki je
bila spisana l. 1771.*

SVETI JOŽEF. STAR NAPEV IZ VODIC PRI DOBREPOLJAH.

ODLOČNO.

19. MARCA.

Mešani zbor.

Lij svetga Jo-že-fa Kristjan! Spodob' se ga ča-
 n' Nikar se Jožef nič ne boj, ga angel o - pom-
 © sveži Je-zu-sov rednik! Častimo te na

sli-ti; Mariji ženin čist je dan, jo čisto o - hna-
 nu-je: "U svetosti svoji trdno stoj, glej Bog te o - sre-
 sveži; nam slabim bodi pomočnik, spros' milost nam pre-

mi-ti. Nad Jezusom i - ma oblast, za-tes prečudna
 ču-je. In od Marije se ne loč, Ker svetega Du-
 je-ti, premagovati hudo zdaj, v nebesa priti

ta-ka čast! Člo božji varh sme bi - - ti.
 ha je mloč, Kar te od nje vra - ču - - je."
 K Bogu kdaj in večno v njih ži - ve - - ti.

SU. ANTON PADOUANSKI ČUDODELNIK.

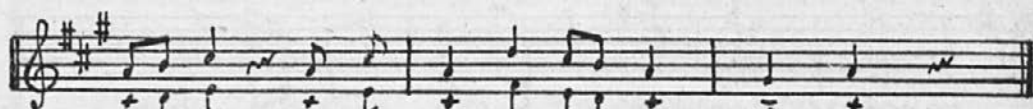
UIDEM - DOBREPOLJE. 13. JUN.

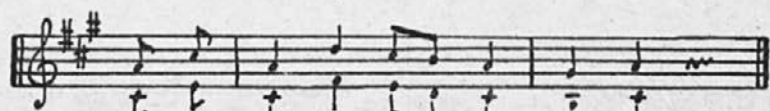
Svet' Anton je šel v špansko de-že-lo, tam je
Tako, tako ljubi moj človek, ko ti
Svet' Anton je šel na go-ro sveto
Ri-bi-ce po morju pla-va-jo, glavce
Svet' Anton je en do-ber o-če, klorse.

žvinca bolna le-ža-ža. Svet' An-ton je že-gen
bo zbo-lel en vo-lek vsak bo djal, Bogga varim svet
ko-ko dvig-ne gori in za-čel je pri-dig-
go-ri vzdi-ga-va-jo, svet' ga Antona po-slu-
knjemu pomagat ho-če. Za zdravje in pomoč zapro-

sto-rit žvinci je zdravje za-do-bil.
Anton, da bi še enkrat injim o-val.
va-li, svele žegne ljud' da-ja-li.
ša-jo k'jim je le-po pri-di-go-val,
si-mo, da svet žegen za-do-bi-mo.

* svele žegne jim je da-jal.

SU. LUKEŽ, EVANGELIST.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

18. OKTOBRA.

Svignjasma.

Poglej Kristjan ve-se-li dan, ki nam je od Bo-
 Je bil zdravnik svet mlatnik, bol-ni-kom strežnik
 Po svetlu hod' u-či povsod go-ke-če le go-
 Se složil več svetnik goreč; je zo-pxer zmože

ga poslan! Svetnik to lepa zar-ja čist, svet' Lukež velk e-
 žolažnik; visoko čislani u-če-nik, je čistost ljubil
 spodov pol; Gospodov nosi križ voljan, z ostrnostjo svo-jo
 greh moteč, popisal svetli evangeli in zgodbe apo-

vangelist, je dan od cerkve prazno - von
 že v mladost; Ma-ri-jo zmalal je svetnik.
 dušo ohran', za-ti-ra grad ne-verovkih zmot.
 stolskih del, Resni-ci i-no ver slu-žec.

Po Galiji, Italiji,
 Dalmaciji, Macedoniji,
 in še po Egiptu je učil,
 čez osemdeset let doživel,
 za Jezusa prelil je kri.

Tud' nam Bog daj, te prosimo zdaj
 živeti čisto in ostri,
 po zgledu svetga Lukeža,
 iskat le samga Jezusa
 in priti enkrat v sveti raj!

Sopran s 1. tenorjem, alt s 2. tenorjem.

Besedilo Jeranove.

Bela Prijatelj Ivana

II. NABOŽNE.

27

22.

ANGELSKO ČEŠČENJE. IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

POBOŽNO.

Mišani zbor.

(w)
 Le čujte zvo-ni-li, že čas je mo-li-ti, je
 Ma-ri-ja je rekla: „Jaz sem e-na dekla, po
 Be-se-da je rekla, meso je po-sla-la, med
 (w)

an-gel o-zna-nil če-šče-nje z ne-bes.
 tvo-ji be-se-di naj se mi zgo-di!“
 na-mi med va-mi pre-bi-va-la je.

Si zegnana žena,	Češčena Marija,	Ozrimo se v vice
Gospod je s teboj,	le prasi za nas,	na revno dušice,
si zegnana žena	da nobena sknšnjava	kač čakajo prošnje
in Jezus je tvoj.	ne pride čez nas.	posimo za njò!

Pela Ana Kralj.

JEZUS POSTAVI ŠTIRI JOGRE NA VSE ŠTIRI STRANI.

UIDEM - DOBREPOLJE.

(w)

Jezus je jogre stavil na vse štiri strani; Je -
 Svelga Tomaža je postavil v deželo In-di-jò; svet'-
 Tomaž se zmiraj vi-ta pred svojim Je-zu-som; To -

zno je jo - gre stavil na vse štiri strani.
 ga Tomaža je po - stavil v de-že-lo In-di-jò.
 maž se zmiraj vira pred svojim Je-zu-som.

Začaj s' me let postavil,
 k' nobene vere ni?

Le tiho, tiho, joger,
 joger svetl Tomaž!

Saj je najlepš dežela
 dežela Indijz!

Nikol' ne sejele,
 nikol' ne orjele!

Sa vsako leto dvakrat
 to žito žanjele!

Jezus je jogre stavil,
 na vse štiri strani.

Svelga Šentjanža je postavil
 na vinske te gore.

Bomo vince vozili
 b' mo pil' šentjanževca.

Bomo imenovali
 ga jogra božjega.

Jezus je jogre stavil
 na vse štiri strani.

Svelga Miklava je postavil
 pa na kamno polje.

Bomo imenovali
 ga jogra božjega.

Jezus je jogre stavil
 na vse štiri strani.

Svelga Petra je postavil
 na globoko morje.

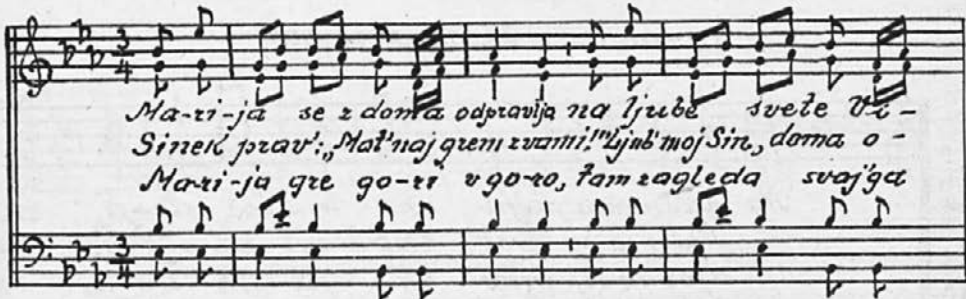
Bomo imenovali
 ga jogra božjega.

Sela Marija Petelin.

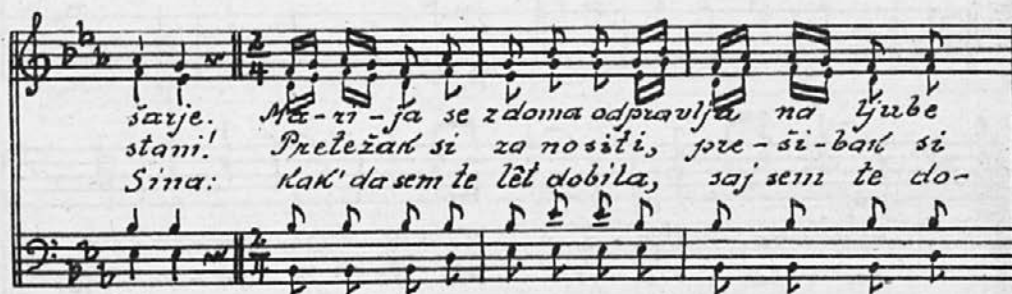
JEZUS ODPUŠČA ROMARJEM GREHE.

IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

Mešani zbor.

Ma-ri-ja se z doma odpravlja na ljube sveže v-
Sineč prav: „Mat' naj grem z vami!“ Ljub' moj Sine, doma o-
Mari-ja gre go-ri v go-ro, tam zagleda svoj ga-

šarje. Ma-ri-ja se z doma odpravlja na ljube
stani! Preležan si za nositi, pre-si-bak si
Sina: kak' da sem te lēt dobila, saj sem te do-

te v-šarje, na lju-be sve-že v-šar-je.
za-hodi-ži, pre-si-bak si za ho-di-ži!“
ma pustila, saj sem te do-ma pu-sti-la!“

„Mati moja, al' ne veste,
da sem tukaj ino tamkaj!
Grešnikom grehe odpuščam
pa dušice v svet' raj spuščam.“

Marija je pokleknila,
še za hrisle je prosila.
„Mati moja, gor ustani.
vse zastanj so prošnje tvoje!“

„Al' si jih že dost' odpustil?“
Dasti, dasti, Mati moja!
Tistim nisem še odpustil,
k' so dvoje otrok vmorile,
pa so kranceljne nosile!“

Marija v oltar stopila,
čez romarje križ nardila.
Marija v oltar stopila,
čez romarje križ nardila,
čez romarje je križ nardila.

Pela Ana Kralj.

TRI KAPLJE KRUI JEZUSOVE. *

IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

Moški zbor.

Na ravnem polju ena hiša sto-ji, ena
 Notri v tej hiši ena mi-za sto-ji, ena
 Gor na tej mizi en ke-lih sto-ji, en

hi-ša sto-ji, ki je Je-zu-so-va.
 mi-za sto-ji, ki je Je-zu-so-va.
 ke-lih sto-ji, ki je Je-zu-sov bil.

Notri v tem kolhu tri kaplje krui, Ta tretja mi kane na visoke gore,
 tri kaplje krui, ki so Jezusove. na visoke gore, kjer Marija gor gre.

Ta prva mi kane na ravno polje, Tam gori na gori Marija kleči,
 na ravno polje, kjer šenica rodi pa vsmiljenga Jezsa v naročju dži.

Ta druga mi kane na vinske gore, Ga pošlva, ga varje, ga prosi lepo,
 na vinske gore, kjer so bte mlade. da grešnikom grehe, odpustil jim bo.

Pela Ana Kralj.

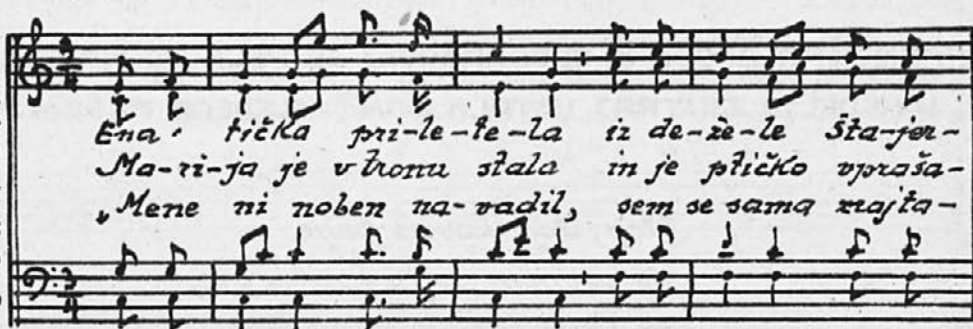
* Uodilni glas v II. tenorju.

PTIČICA POJE O JEZUSU IN MARIJI.

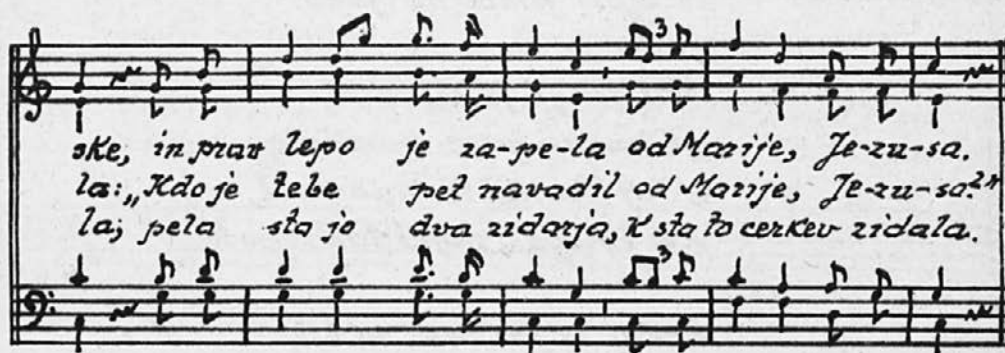
PONIKVE PRI DOBREPOLJAH.

LJUBKO.

Mčani zbor.

Ena trička pri-le-fe-la iz de-že-le šta-jer-
Ma-ri-ja je v hronu stala in je ptičko vpraša-
Mene ni noben na-vadil, sem se sama rajša-

ske, in prav lepo je za-pe-la od Marije, Je-zu-sa.
la: „Kdo je tebe pel navadil od Marije, Je-zu-sa?“
la, pela sta jo dva zidarja, k sta to cerkev zidala.

To pa ništa bla zidarja,
šta bla božja angela,
k' sta to pesem prepevala
od Marije, Jezusa!

Marija je šla v nebеса
in nas vsi za seboj,
le z veseljem in korajžo
radi gremo za teboj.

Angelci in vsi svetniki,
pristopite na zemljo,
pomagajte nam častiti
Mater božjo vsmiljeno!

Bela Frančiška Brodnik.

MARIJA IN FANTIČ.

PONIKVE PRI DOBREPOLJAH.

FRANČIŠKA BRODNIK IZ DOBREPOLJ JE PELA PO NAPEVU
„V NEDELJO ZJUTRAJ USTALA BOM“ SLEDEČO PESEM:

*Stoji, stoji ravno polje,
po ravnem polju fantič gre,
in žvižga, poje prav lepo,
se lepši pišče na pero.*

*Marija ga je srečala,
poimenu ga je vprašala:
„Kaj fantič si tako vesel,
ker žvižgaš, poješ tak lepo?“*

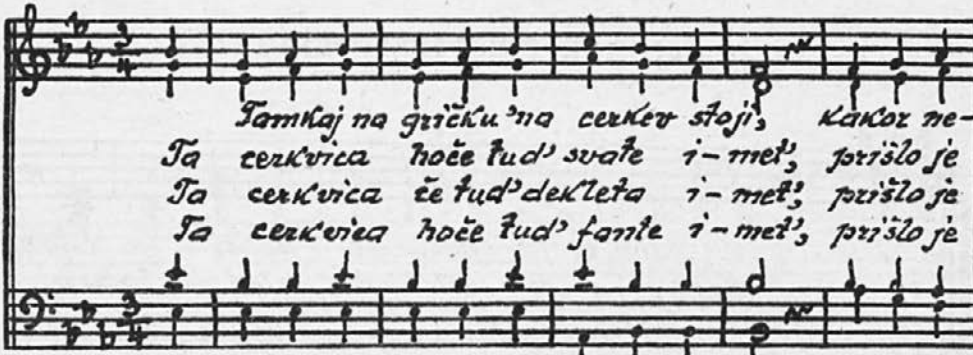
*Zakaj bi jaz vesel ne bil,
ko sem pri sveči maši bil,
- tam sem videl Jezusa,
Njegovo Mater vsmiljeno.*

*Sam videl pet krvavih ran,
Jezus je vboden v desno stran!
Jezus je vsmiljenega srečal,
kar kolj' ga prosim vse nam da.*

*Prosim ga za sveči raj,
Jezus, Marija nam ga daj!*

CERKUICA. PONIKVE PRI DOBREPOLJAH.

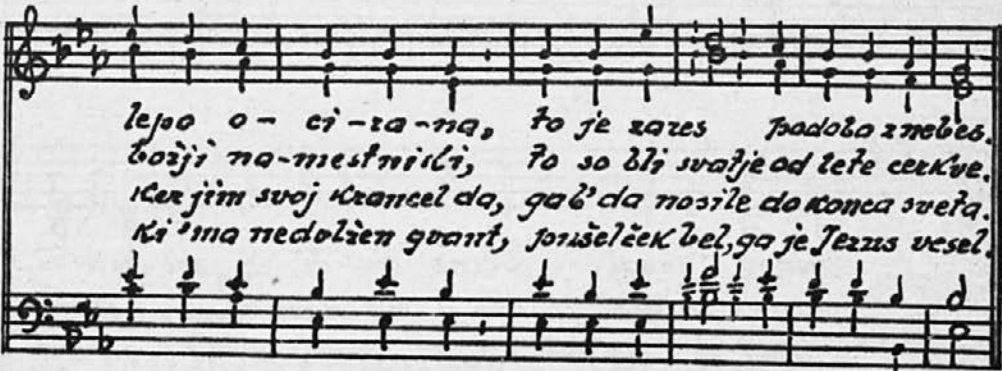
Mesni zbor.

Tamkaj na gričku 'na cerkev stoji, kakor ne-
 Ja cerkvica hoče tudi svače i-meč, prišlo je
 Ja cerkvica če tudi dekleta i-meč, prišlo je
 Ja cerkvica hoče tudi fantje i-meč, prišlo je

vesta na smeh se drži, le-po je zma-la-na,
 toraj tudi trator devec. To so bli mošniki,
 tudi velika deklet, Ma-ri-ja jih rada ima,
 tudi še fantov devec; prišel je tisti fant,

lepo o-ci-ra-na, to je zares padlo z nebes.
 božji na-mestniki, to so bli svače od te cerkve.
 ker jim svoj krancel da, gač da nosile do konca sveta.
 ki 'ma nedolžen grob, prišelček bel, ga je Jezus vesel.

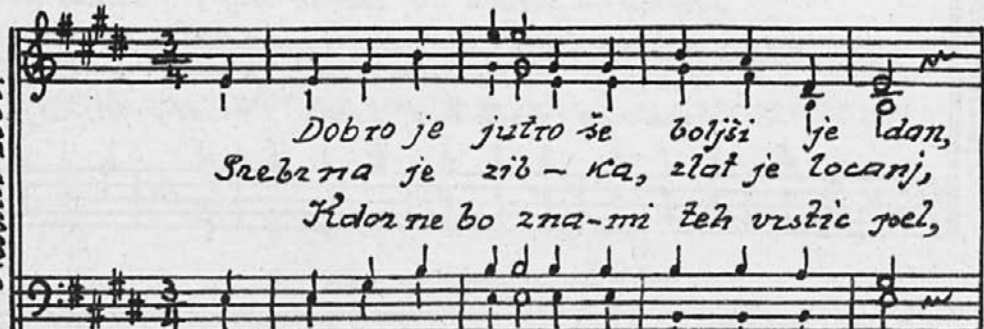
Pela Frančiška Brodnik.

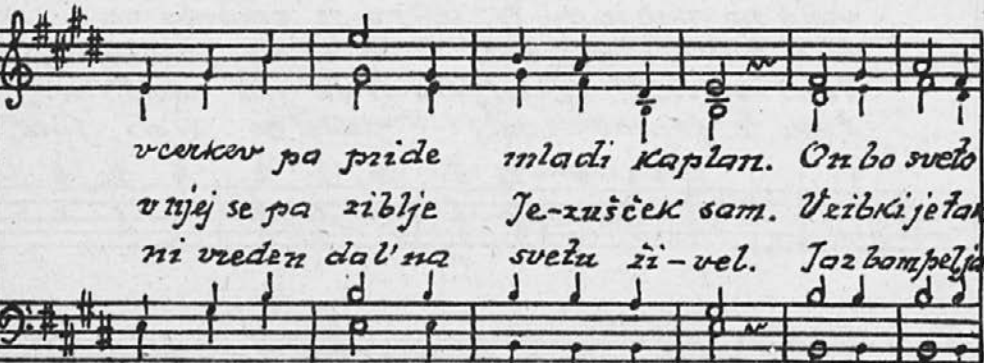
DOBRO JE JUTRO...

PONIKVE PRI DOBREPOLJAH.

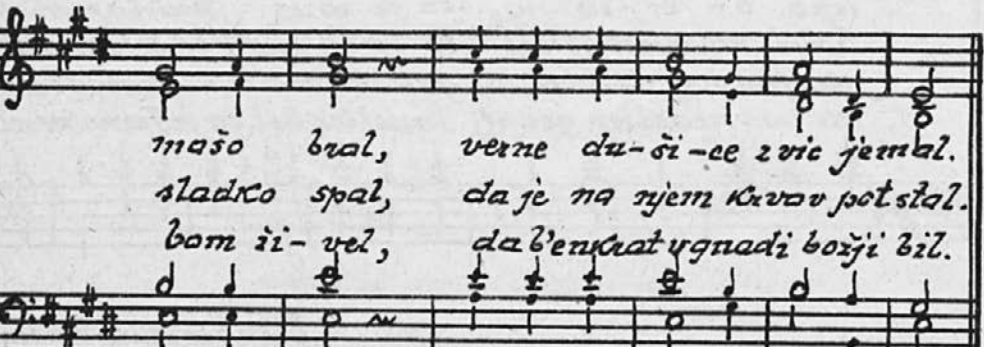
Mešani zbor.

Dobro je jutro še boljši je dan,
Srebrna je rib-ka, zlat je locanj,
Kdor ne bo zna-mi želi vrstic pol,

večer pa pride mladi kaplan. On bo svetlo
vnjej se pa ziblje Je-zušček sam. Vzibka je tak
ni vreden dal' na svetlu ži-vel. Jaz bom pel jaz

mašo bral, verne du-si-ce zvic jemal.
sladko spal, da je na njem krvav pot stal.
bom ži-vel, da b'enkrat vgnadi božji bil.

Pela Roza Francelj.

NOVI MAŠNIK. PONIKVE PRI DOBREPOLJAH.

LJUBKO.

Mišani zbor.

Presrečna je ta mati bla, ki je rodila mašnika, sam
Naj bo po dnevi al' po noč' je šel bolnikom na pomoč, da

Bog se ga je veselil, k' se je on na svet rodil.
jal jim je to - lažbi - co, za srečno razži - co.

Pela Rora Francelj.

31.

NOVI MAŠNIK. IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH.

ANA KRALJ IZ ZAGORICE PRI DOBREPOLJAH JE PELA PO NAPEVU
„ČEZ TRI GORE“ SLEDEČO PESEM:

Kak srečna je bla mati ta,
K' je nam rodila mašnika,
sam Bog se je z njo veselil,
k' se je na svet rodil

Al' ti boš tja d' v spovednic' sedel,
ko boš držal cez obraz,
jih boš učil, jih boš svatil,
na pravo pot vodil.

Uga žlahhta na strani kleči,
vsi imajo solzne oči
od veselja prevelicega,
k' mu je Bog to gnado dal.

Al' naj bo noč al' naj bo dan,
al' boš ti truden al' zaspan,
boš šel k bolniku reventu,
k' mu več pomagat ne bo.

Ti boš zdaj vsak dan mašobral,
pa Kristusa v rokah držal.
Mora imeti čisto sree,
kdor to storiti gre.

Poslušaj glas revmih dušic,
kak mlo kličejo iz vic.
Na tvoje maše čakajo,
da rešil jih boš iz vic.

OD SUETE NEDELJE.

VODICE PRI DOBREPOLJAH.

POBOŽNO

Mešani zbor.

Svet dan je, sveta ne-de-lja, saj ta
 Vsak dan smo dolžni ča-si-ti, Gospo-
 V ne-de-ljo jutro s tem vr-ti Jezus

vse neha od de-la, le ta dan je en božji
 da Boga hva-li-li; al' v ne-de-ljo poseb-
 je gor vstal od smrti; tudi je bil na ta

dan, sed' iz-vo-zil ga Bog sam.
 no častil ga je potreb-no.
 dan sveži Duh jo-gram poslan.

Znjtraj zgodaj gôri vsilani
 in skebi prusti na strani,
 v cerkev umno rad teči,
 tam iz sica tak reci:

„Čast in hvala, o Bog, tebi
 za te gnade, dane meni!
 Odjusi mi grehe moje,
 dodeli mi gnade svoje!“

Pela Neža Nuič.

Ta pesem se nahaja tudi v Radetskijevi pesmarici
 „68 sv. pesmi,“ izdani 1775. leta.

O GREŠNI DUŠI.

ZAGORICA PRI DOBREPOLJAH.

Mešani zbor.

Rajšaj, rajšaj, du-ša, pred vrata ne-be-
 Maravnost ji pri-te-če svet' Petar prec od-
 Marija je tak ne-kla:, jaz duše ne po-
 Rajšaj, rajšaj, du-ša, pred vrata peklen-

ška, na vrata tam potz-kaj stem zlatini prstanom.
 preč: „Čakaj, čakaj, du-ša, grem Marijo proša-ti!“
 znam, duša mi nien'sluti-la. in moj mu Sinu ne!“
 ška, naravnost ji pri-te-če Lu-ci-fer prec odpreč.
 Pela Ana Gm.

„Čakaj, čakaj, duša,
 grem po muskontarja,
 da boš, duša, plesala,
 k' s' bla prej navajena!“

„Kak' bom duša plesala,
 k' me peče tak' strašno?“
 „Čakaj, čakaj, duša,
 daž' jesti naredim!“

„Da boš duša jela,
 ko s' bla prej vajena!“
 „Kak' bom duša jela,
 k' me peče tak' strašno?“

Ko b' božja volja bila,
 da b' še na svetn' bila,
 bi vse drugač' živela,
 k' sem bla navajena!

O NOVIH ZVONOVIH V DOBREPOLJAH 1834.L.^x

PONIKVE PRI DOBREPOLJAH.

Z OBČUTKOM.

Mesni zbor.

Jaz bom prav vesel danes vam zapel, kakor sem naprej di
Rečem: Kdor je živ, koč vesel ne bil, vreden mi, da l' farman
Najdejo se res po vsi fari čez ene tude glave

vzel. Vem, da ste tud' vi ve-se-li, Ker ste zmano do-zi-
bil! Če sree se mi ne zgame, Pa ne sliši med Krist-
v mes, da malo na to da-zi-jo, če veliki zvonov' bren-

ve-li leta blažen čas, da vkipklje nas od zvonov prijetni glas!
jane, ja še vreden ni, da mi kdaj zvon pri ti cerkvi zegnati.
čijo, al' če poživlja, na en zvon al' dva, vse enako jim velja.

To vem dobro sam,
da b' jih ne blo znan,
ko b' jih tud' povedal vam!
Niso še pulkajni poradni,
arjopke so razpari, nevedni,
da jim je več mar
le za 'n majhen d'har,
kakor zvon al' na oltar.

Je na stran pustim,
tud' jih ne svarim,
K' vem, da mal' opraviu zujim,
samo k farmanim poštenim,
rečem dan razveselenim:
dajte radi vsi
k časti Jezusi,
glejte ga, na križ' visi!

Daj mu hvalo vsak
 bogat al' siromak,
 naj otrok bo al' junak!
 Hladar slisal boš zvoniti,
 ne pozab' setnikaj zdihniti:
 Krizan Jezus moj,
 sem služabnik tvoj,
 vselej mi na strani stoj!

Zjutraj k' se zbudiš,
 rec': O sveži križ,
 ko se vel'ki zvon zastliš!
 Vabi te on k' sveži maši,
 bod' doma ali na paši;
 Uhno se zravnaš,
 v cerkev se podaš,
 da Bogu čast, hvalo daš.

Kaj je to za 'n cin,
 slisi vsakatič,
 zjutraj, opoldan zvečer.
 Lepi glas se slis' okoli,
 in razlega po vsem polji,
 do še vnajn' ljudje,
 pri nas nemgrede,
 dosti blagrov nam dadé.

Večkrat pride dan,
 da nam zvon oznan,
 k'je nevarno kdo bolan,
 šliče nas tja k' cerkvi priti,
 našga Jezusa spremiti,
 da mu vi s častjo
 in s ponižnostjo
 „sveto, sveto“ zapojó.

Če ti kdo vrnje.
 od zlahle tvoje,
 zagrmijo vsi trije!
 Če ti nima kdo povedat,
 al' je daleč it' pogledat;
 zvon ti sam povej,
 rečeš že naprej:
 Bog mu večni pokoj dej!

Kar popred ni blo,
 pri nas se bo c'lo
 zdaj po širokim slisalo:
 Dostikrat se bo godilo,
 k' bo pri nas mrtvim vonilo.
 slisal bo Krčen,
 Loščan in Stružan.
 molil bo, kter' je Kristjan.

Večkrat se zgodi,
 da vsi farmani
 so skupaj povabljeni,
 da kakor verni Kristjani
 so k' procesji skupaj zbrani;
 če zvonov' pojo,
 lepi glas dajo,
 se vsem orea vnamejo.

Farman, zdaj spoznaš,
 kaj za 'n šac imaš,
 o zakaj tak težko daš.
 Nesi d'har gospod očeti,
 k' imajo zato vse ležó
 dost' skrbi na glav,
 zopernost, težav,
 glej, da jim boš hvalo dal!

Za ta dnaz ne glej,
 Kar boš plačal zdej,
 saj ne boš več za nasrej.
 Ti zvonov' ti bodo peli,
 če na oni svet spremili;
 zvon bo še zvonil,
 k' boš že ti segnil.
 in zvonar, k' težga je vžil!

Pel Ivan Dren.

Še to rečem vam,
 predno pet' neham:
 Bog daj bratno živeti nam!
 Kakor bo novo zvonjenje,
 naj bo tnd' novo življenje!
 Polno čednosti,
 da nas Bog spusti
 enkrat k sebi v večnosti!

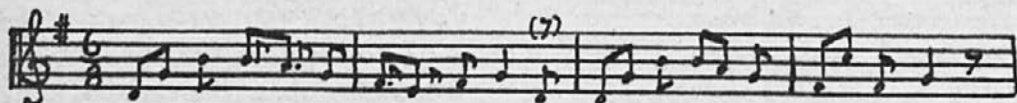
Zložil in pel pri tej slovesnosti nekdanji dobrepoljski
 »šolmašter" Andrej Kančnik.

Pesem je bila v prejšnjem stoletju tndi drugod znana.
 Tako besedilo, kakor je tndaj, sem prepisal iz zbirke pro-
 kajnega kopanjskega organista Franc-a Berlan-a iz
 Nove Gore. Dobrepoljski pevec Dren je znal samo nekaj
 odlomkov te pesni, torej nepopolno. Zapisal sem to
 pesem pred več leti tndi v svoji knjigi izdanci zbir-
 ji v Iski Luki [pel Jožef Tancek.] Sploh je bila ta pesem
 povsod znana in »obhajšana" in so jo ljudje imenovali
 kratko, »Od zvonov."

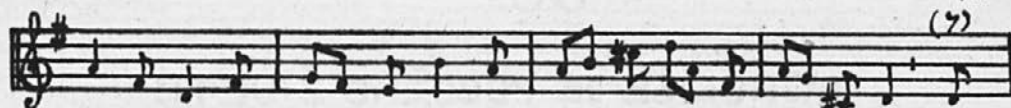
35.

KANČNIKOVA VRNITEU IZ HINJ U DOBREPOLJE.*

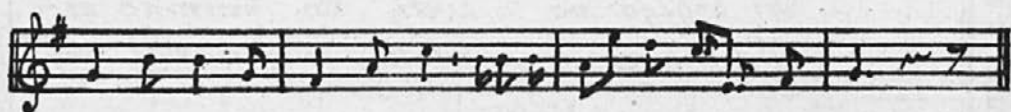
PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

Dvajset let je že minilo, kar sem bil v službi pri vas,
 Oh, kam so se pre-se-li-li? To ne bom vprašal naprej!
 Kam se hočem pa zdaj obrniti? Tja k častitim mašnikom!
 Ljubi križan Jezus moj, jaz sem pa služabnik tvoj!

dosti se je spremeniło skoro ta veliki dolgi čas. E-
Amjank rečem: Bog se vsmili, Bog jim večni pokoj daj! Ja-
Njim čem pa podložem biti, kot božjim namestnikom. Če

ni so bli, ko sem šel proč, zdaj jili na vi-dim več!
ko rečite tudi vi, k'ste zdavi in zi-vi!
ne strim vam zadosť waga, jinite me zgovorje nega!
O preljubi sveži križ, daj, da pridem k tebi v paradiž!

Pela Marija Babič.

Andrej Klančnik je bil po rodu Štajerec in je dvakrat
služboval za učitelja in organista v Dobropoljah s
presledkom dvajsetih let. Prvič je prišel v Dobropolje
iz St. Jerneja, drugič pa iz Hlinj, ko je zapel to pesem
pri vstopu svoje druge službe v Dobropoljah. Nobenega
učitelja niso Dobropoljci ohranili tako v spominu kot
Klančnika. On je bil njim vse: učitelj, organist in
ljudski pesnik. Zlagal je poleg cerkvenih pesmi tudi
ženitovnjanske, šaljiwe, koledniške, nagrobne in godovne.
Ob godu takratnega župnika Jarmoviča je zložil
n. pr. pesem o Ribničanih, katere je bila takrat-
nemu ribniškemu dekanu Prešernu tako všeč, da
mu je dal zanj celih pet križavcev. Sploh je bil
prijubljen pri ljudstvu in pri duhovščini, ker je
bil tudi zelo šaljiw in je najrajši odgovarjal v
verzih. Umrl je 24. avgusta 1841, star 65 let.

NAJBOLJŠE JE POBOŽNO ŽIVETI!

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

POBOŽNO

Mešani zbor.

Ni boljšga na sveti, ko brumno ži-
Ndor hoče i — meti svoj pokoj svoj

(u) veči, sln-ži-ti Bo - gu, da prideš v nebz!
mir, v nebesih ga najde, drugej pa nikir!
(u)

Pela Ivana Prijatelj.

37.

ROMARSKA O ŠMARNI GORI.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

Mešani zbor.

Ljuba si Šmarna go-ra, jaz pa romar gor ne
Ko bodeš ti gori sto-pil, naj ti bode le to

morem, roka no-ga a-ma-gu-je, piti,
 mor: izpo-ve-dať in ob-ha-jat ne po-

jesti primanjkuje. O Ma-ri-ja vsmilje-
 zabi se ni-kar! Tlo boš stopil pred ol-

na, prosi za nas Je-zu-sa!
 tar, pred Ma-ri-jin bo-žji ol-tar!

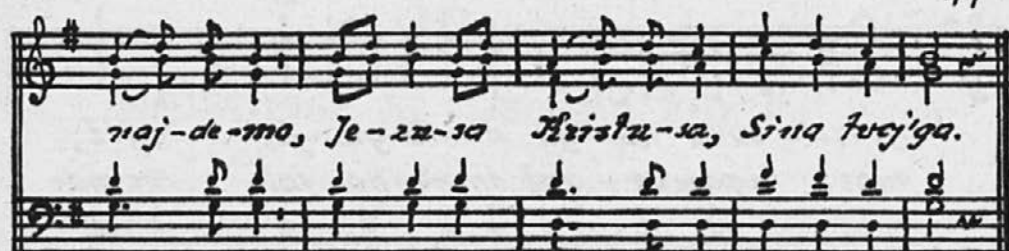
Pela Ivana Prijatelj.

38.

ROMARSKA. POOGORA PRI DOBREPOLJAH.

ZMERNO.

Kamor kolj naj-ža-mo, Je-zu-sa

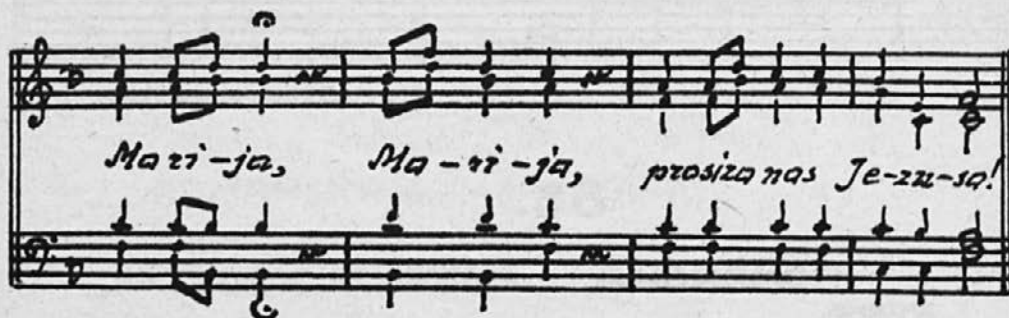
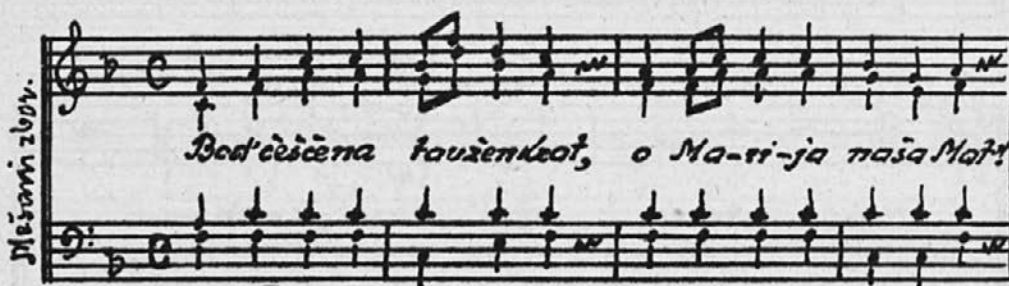

Pela Ivana Prijatelj.

39.

ODPEU PRI LAURETANSKIH LITANIJAH.

PODGORA PRI DOBREPOLJAH.

Pela Ivana Prijatelj.

KAZALO:

Št.	Božične:	Stran
1.	Veselite se ljudje	5
2.	Jožef priletel mož	6
3.	En angel me je klical	7
4.	Svet' Jožef in Marija	8
5.	Prešla je noč, prišel je dan	9
6.	Ljub Jezušček zdiše	10
7.	Tam v štalici na slamici	11
8.	Gor', gôri prebudite se!	11
9.	Nikar ne dremajte	13
10.	Nocoj ne morem spati	14
11.	En trošt mi prinesemo vam	15
12.	Ker zora se dela, že skoraj bo dan	16
13.	Novoletna: Včakali smo novo leto	17

	Postne:	
14.	Žalostni rožni venec	18
15.	Jezus na križu	19
16.	Jezusovo trpljenje	20
17.	Jezus na križu visi	21

	Svetniške:	
18.	Sv. Štefan	22
19.	Sv. Jožef	24

Št.		Stran
20.	Sv. Anton Padovanski	25
21.	Sv. Lukež	26

	Nabožne:	
22.	Angelsko češčenje	27
23.	Jezus postavi štiri jogre	28
24.	Jezus odpušča romarjem grehe	29
25.	Tri kaplje krvi Jezusove	30
26.	Ptičica poje o Jezusu in Mariji	31
27.	Marija in fantič	32
28.	Cerkvica	33
29.	Dobro je jutro	34
30.	Novi mašnik I.	35
31.	Novi mašnik II.	35
32.	Od svete nedelje	36
33.	O grešni duši	37
34.	O novih zvonovih v Dobropoljah	38
35.	Kančnikova vrnitev iz Hinj	40
36.	Najboljše je pobožno živeti	42
37.	Romarska o šmarni gori	42
38.	Romarska	43
39.	Odpev pri Lavret. litanijah	44

Opomba: Boljši ovitek s popolnim kazalom vseh treh zvezkov izide pri tretjem zvezku.

